

Μ. ΓΚ. ΛΕΟΝΑΡΝΤ & ΣΑΜ ΣΕΤΖΜΑΝ

ΣΤΙΣ ΡΑΓΕΣ
ΤΟΥ
ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ

ΑΠΑΓΩΓΗ ΣΤΟ
ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ ΚΟΜΕΤ

Εικονογράφηση: ΕΛΙΖΑ ΠΑΓΚΑΝΕΛΙ

ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑ

ΣΙΚΑΓΟ

Όταν πέρασαν τις πόρτες του σιδηροδρομικού σταθμού Γιούνιον του Σικάγο, ένιωσαν σαν να έμπαιναν σε καθεδρικό ναό. Ο Χάρισον Μπεκ και ο θείος του, Ναθάνιελ Μπράντσο, σταμάτησαν να σέρνουν τις βαλίτσες τους και τίναξαν τη βροχή από τα πανωφόρια τους, για να θαυμάσουν το επιβλητικό μεγαλείο της τεράστιας, μαρμάρινης αίθουσας.

«Είναι σαν παλάτι, βιβλιοθήκη και εκκλησία μαζί» είπε ο Χαλ κοιτώντας ολόγυρα.

«Ένας σταθμός-τουριστικό αξιοθέατο» συμφώνησε ο θείος Νατ. «Αξίζει να τον επισκεφτεί κάποιος, ακόμα και αν δεν πρόκειται να ταξιδέψει με τρένο. Μια διάσημη σκηνή γκανγκστερικής ταινίας με ανταλλαγή πυροβολισμών γυρίστηκε εδώ...» είπε και έδειξε «...πάνω σ' αυτά τα σκαλοπάτια».

Ο Χαλ φαντάστηκε το λευκό δάπεδο πιτσιλισμένο με ψεύτικο αίμα και ανατρίχιασε.

«Πού είναι τα τρένα;»

«Κάτω από τη γη» είπε ο θείος Νατ. «Οι σιδηροδρομικές γραμμές απλώνονται φιδωτά μέσα από τα τούνελ που βρίσκονται κάτω από την πόλη, ως τις αποβάθρες».

Ο Χαλ, που είχε περάσει τη χθεσινή μέρα κάνοντας βόλτες με το «Ελ» –το μετρό του Σικάγο–, οι συρμοί του οποίου κροτάλιζαν ανάμεσα σε ουρανοξύστες τσουλώντας σε γέφυρες πάνω από τους δρόμους, γέλασε.

«Ο υπόγειος είναι πάνω σε ξυλοπόδαρα και τα τρένα είναι μέσα σε τούνελ!»

«Ακριβώς!» είπε ο θείος Νατ και σήκωσε τη βαλίτσα του. «Ας βρούμε το Μετροπόλιταν Λάουντζ».

Ο Χαλ κατέβηκε τη μαρμάρινη σκάλα ακολουθώντας τον θείο του, ενώ έσφιγγε με ενθουσιασμό την μπρούτζινη κουπαστή. Ανυπομονούσε εδώ και εβδομάδες να έρθει η ώρα που θα έκανε αυτό το ταξίδι. Η ζωή τού φαινόταν πεζή και βαρετή μετά την εμπειρία του με το Χάιλαντ Φάλκον εκείνο το καλοκαίρι. Η Έλι, η μικρή αδελφή του, είχε κάνει κατάληψη στο σπίτι με τα μπιμπερό, τα κλάματα και τις λερωμένες πάνες της, ενώ οι γονείς του ήταν τόσο εξαντλημένοι, που δεν ήταν και η πιο ευχάριστη παρέα.

Όλα άλλαξαν όμως, όταν έφτασε ο θείος Νατ με την καινούρια σκυλίτσα του Χαλ, την Μπέιλι. Το λευκό χνουδωτό σαμογέντ είχε αναρρώσει πλήρως μετά τα επεισόδια στο Χάιλαντ Φάλκον, το βασιλικό ατμοκίνητο τρένο, και ο Χαλ καταχάρηκε μόλις το είδε.

«Χαλ, θυμάσαι που σου είχα πει ότι μου ζήτησαν να ταξιδέψω στην Αμερική με το Καλιφόρνια Κόμετ;» είχε ρωτήσει

ΣΙΚΑΓΟ

ο θεός Νατ, ενώ ο Χαλ κυλιόταν στο πάτωμα με την Μπέιλι και η μαμά έφτιαχνε τσάι. «Οι ημερομηνίες συμπίπτουν, όλως τυχαίως, με τις σχολικές διακοπές του Οκτωβρίου». Τα μάτια του έλαμψαν. «Τι λες; Είσαι έτοιμος για μία ακόμα περιπέτεια;»

Ο Χαλ είχε ξεφωνίσει από χαρά, η Μπέιλι είχε γαβγίσει και οι γονείς του Χαλ είχαν ανησυχήσει για τα έξοδα. Ο θεός Νατ όμως επέμενε ότι θα φρόντιζε ο ίδιος για όλα. Του είχαν ζητήσει να καλύψει, ως δημοσιογράφος και ταξιδιωτικός συντάκτης, μια σημαντική συνέντευξη τύπου που θα διοργάνωνε ένας διάσημος επιχειρηματίας με το όνομα Ογκίστ Ρεζά. Τα εισιτήρια θα τα πλήρωνε η εφημερίδα.

«Τον Οκτώβριο κλείνεις τα δώδεκα, έτσι δεν είναι;» ρώτησε ο θεός Νατ. «Ε λοιπόν, το ταξίδι αυτό θα είναι το δώρο μου για τα γενέθλιά σου».

Ο Χαλ χρειάστηκε να βγάλει διαβατήριο. Είχε αγοράσει επίσης ένα καινούριο τετράδιο ζωγραφικής, μια μεταλλική κασετίνα με ξυλομπογιές και μια ζύστρα.

Θεός και ανιψιός λοιπόν πήραν την πτήση για Σικάγο – για τον Χαλ ήταν η πρώτη φορά που έμπαινε σε αεροπλάνο. Η ορμή της απογείωσης στον γκριζό ουρανό της Αγγλίας ήταν πιο τρομακτική απ' ό,τι είχε φανταστεί. Όταν προσγειώθηκαν μερικές ώρες αργότερα στην άλλη άκρη του κόσμου και ανοιγόκλεισε τα μάτια του στη λιακάδα της Αμερικής, ένιωσε αποπροσανατολισμένος. Ο Χαλ συνειδητοποίησε ότι του άρεσε να βλέπει τα μέρη από τα οποία περνούσαν κατά τη διάρκεια του ταξιδιού τους. Προτιμούσε τα τρένα παρά τα αεροπλάνα.

Ο θείος Νατ σταμάτησε στο κάτω μέρος της σκάλας του σταθμού και έδειξε μια γυάλινη πόρτα στο βάθος:

«Το λάουντζ είναι εκεί. Δε θα έλεγα όχι σ' έναν καφέ».

«Θα ήθελα να ζωγραφίσω το Γκρέιτ Χολ» είπε ο Χαλ.

«Πρέπει να το ζωγραφίσεις. Έχουμε άφθονο χρόνο. Δώσε μου τη βαλίτσα σου». Ο θείος Νατ έπιασε τη λαβή. «Έλα να με βρεις όταν τελειώσεις. Θα είμαι κοντά στα ζεστά ροφήματα».

Ο Χαλ έβγαλε το τετράδιο ζωγραφικής και ένα μολύβι και παρατήρησε τη σπηλαιώδη αίθουσα. Σχεδίασε ένα κυλινδρικό σχήμα στη μέση της σελίδας, καθιστώντας το γκισέ των εισιτηρίων ως κεντρικό σημείο της ζωγραφιάς του. Οι κάθετες γραμμές που σχεδίασε δεξιά και αριστερά του γκισέ μετατράπηκαν σε κολόνες κορινθιακού ρυθμού που στήριζαν το θολωτό ταβάνι, από το οποίο κρεμόταν μια μεγάλη, σαν ιστίο πλοίου, αμερικανική σημαία με τα αστέρια και τις λωρίδες της.

Ένας άντρας με τσαλακωμένο κοστούμι, ο οποίος κρατούσε έναν χαρτοφύλακα, κοντοστάθηκε στο πάνω μέρος της σκάλας και κοίταξε το ρολόι του. Ο Χαλ σχεδίασε τη φιγούρα του με την επίπεδη πλευρά του μολυβιού του και έπειτα το βλέμμα του μετατοπίστηκε στο λευκό δάπεδο. Μια οικογένεια Άμις* είχε μαζευτεί γύρω από το γκισέ των

* Άμις (αγγλ. Amish) = μέλη της χριστιανικής ομολογίας της αναβαπτιστικής προτεσταντικής παράδοσης, που εμφανίστηκε τον 17ο αιώνα στην Ελβετία και στη Γερμανία· είναι συντηρητικοί χριστιανοί, γνωστοί για την επιλογή τους να ζουν απομονωμένοι σε μικρές κοινότητες, ακολουθώντας έναν παραδοσιακό τρόπο ζωής (απλή διαβίωση, απλή ενδυμασία και απόρριψη των πολλών ανέσεων που παρέχει η σύγχρονη τεχνολογία).

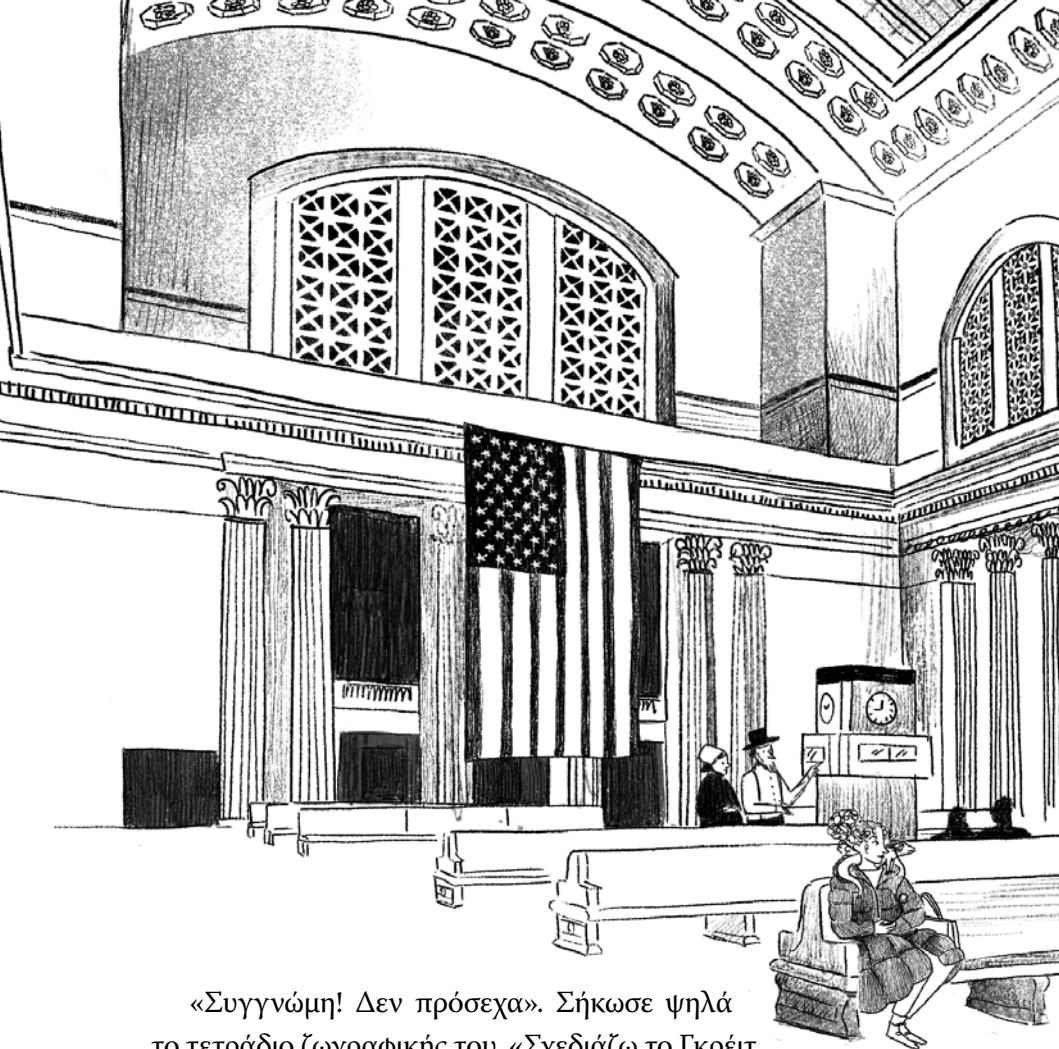
εισιτηρίων. Τα σκουφάκια, τα καπέλα και οι ποδιές τους του θύμισαν προσωπικότητες από βιβλία ιστορίας. Αφού σχεδίασε τις διαγώνιες γραμμές από τα ξύλινα παγκάκια της αίθουσας, ζωγράφισε μια κοκκινομάλλα γυναίκα με μπλε φουσκωτό μπουφάν, που έφτανε μέχρι το πάτωμα, να κάθεται σε ένα από τα παγκάκια με μια σαύρα τυλιγμένη σαν εσάρπα γύρω από τους ώμους της. *Γενειοφόρος δράκος είναι αυτό;* αναρωτήθηκε ο Χαλ καθώς τον πρόσθετε στο σκίτσο του.

Ένας εύσωμος άντρας με παράταιρη φόρμα –μπλε παντελόνι και πρασινοκίτρινη μπλούζα– διέσχισε την αίθουσα ακολουθούμενος από ένα θλιμμένο αγόρι, που φορούσε τζιν παντελόνι, κόκκινο μπλουζάκι και είχε ένα εξωστοματικό ορθοδοντικό μηχανήμα στερεωμένο στο πρόσωπό του. Προσπέρασαν έναν μυώδη τύπο με κοστούμι και σκούρα γυαλιά, που βάδιζε με αποφασιστικές δρασκειλές στην αίθουσα, παρέα με ένα ξανθό κορίτσι το οποίο φορούσε γκρι φόρεμα-σαλοπέτα και ροζ ζακέτα. Το κορίτσι χαμογέλασε στο αγόρι με το εξωστοματικό μηχανήμα και του έκλεισε το μάτι, αλλά εκείνο έστρεψε αλλού το βλέμμα του.

Καθώς κοιτούσε ψηλά, τη γυάλινη οροφή του Γκρέιτ Χολ, και ενώ ο σταθμός έσφυζε από κόσμο γύρω του, ο Χαλ ένιωσε μια ανατριχίλα στον αυχένα του, σαν να ήταν κεραία και λάμβανε ένα μυστηριώδες σήμα που προμήνυε μια περιπέτεια. Έκανε ένα βήμα πίσω, για να δει καλύτερα την αίθουσα.

«Ε, εσύ! Πρόσεχε, φίλε!»

Ο Χαλ γύρισε από την άλλη και βρέθηκε σε απόσταση αναπνοής από τα γουρλωτά, γαλανά μάτια ενός γεροδεμένου αγοριού με σκουρόχρωμα μαλλιά.

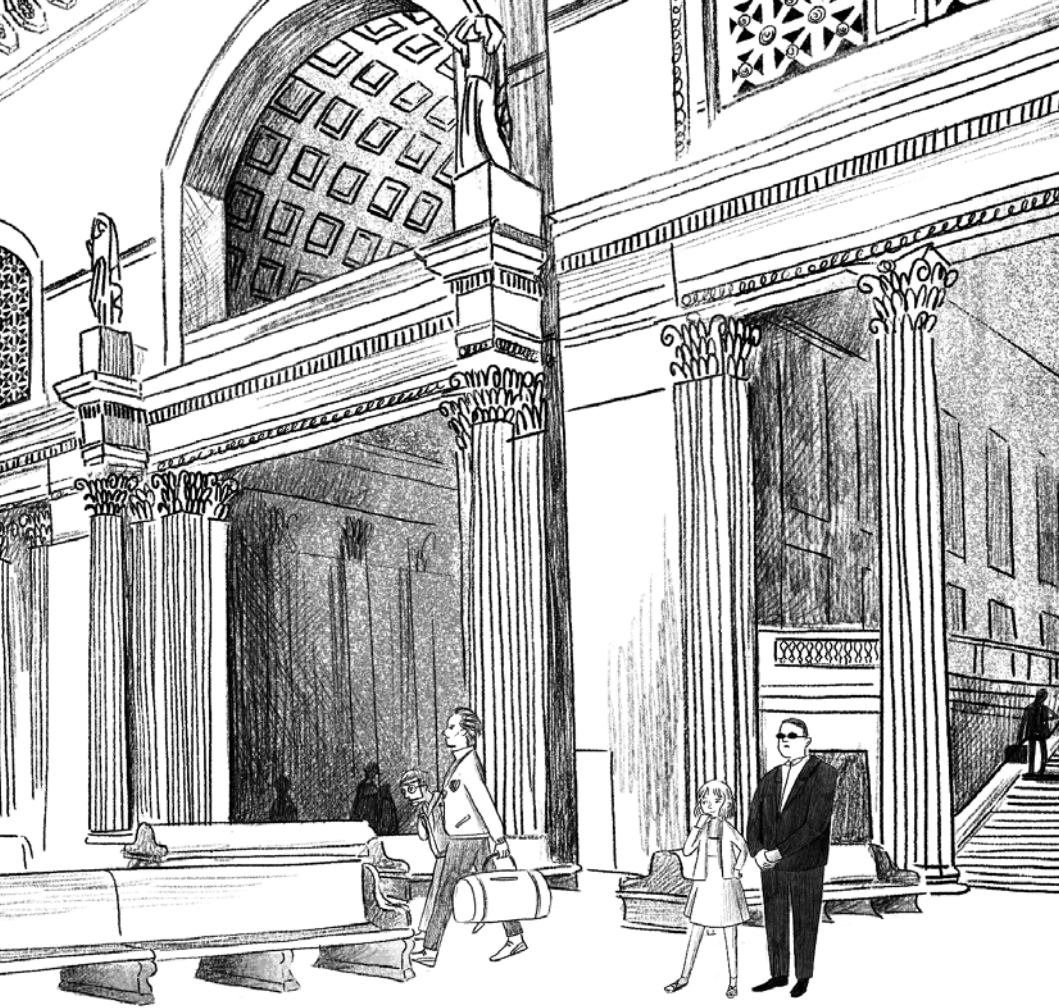
«Συγγνώμη! Δεν πρόσεχα». Σήκωσε ψηλά το τετράδιο ζωγραφικής του. «Σχεδιάζω το Γκρέιτ Χολ».

Το αγόρι έγειρε το κεφάλι του στο πλάι:
«Σχεδιάζω το Γκρέιτ Χολ» επανέλαβε.

Ο Χαλ συνοφρυώθηκε – δεν μπορούσε να καταλάβει αν το αγόρι τον κορόιδευε.

«Είσαι Άγγλος, σωστά;» ρώτησε το αγόρι με ενθουσιασμό. «Πες κάτι άλλο στα αγγλικά».

«Εγώ... Εεεε... Εεεε...»

«Εγώ... Εεεε... Εεεε...» τον μιμήθηκε το αγόρι και έπειτα γέλασε με το σαστισμένο ύφος του Χαλ. Κούνησε το χέρι του πέρα δώθε. «Μη μου δίνεις σημασία. Είναι κάτι που συνηθίζω να κάνω. Θα πάρεις κάποιο τρένο σήμερα;»

Ο Χαλ έγνεψε καταφατικά:

«Θα πάρω το Καλιφόρνια Κόμετ μέχρι το Έμεριβιλ, κοντά στο Σαν Φρανσίσκο.»

«Οπ! Αλήθεια; Κι εγώ το ίδιο!» Το αγόρι τύλιξε το χέρι του γύρω από τον ώμο του Χαλ. «Τέλεια. Πρέπει να γνωρίσεις τη

Χάντλεϊ, την αδελφή μου. Είναι στο Μετροπόλιταν Λάουντζ. Έλα, πάμε».

Ο Χαλ έριξε μια ματιά προς τη θολωτή γυάλινη οροφή.
«Μα θέλω να τελειώσω...»

«Πεινάς; Εγώ έχω λυσσάξει της πείνας. Τα τσιπς και τα αναψυκτικά είναι δωρεάν στο λάουντζ». Το αγόρι χτύπησε ελαφρά τον Χαλ στην πλάτη σπρώχνοντας τον προς τη γυάλινη πόρτα. «Η Χάντλεϊ θα φρικάρει όταν σε ακούσει να μιλάς. Παρεμπιπτόντως, είμαι ο Μείσον. Μείσον Μορέτι».

Ο Χαλ υπέκυψε και έχωσε το τετράδιο ζωγραφικής και το μολύβι στην τσέπη του κίτρινου άνοράκ του.

«Είμαι ο Χάρισον Μπεκ, αλλά όλοι με φωνάζουν Χαλ».

«Αποδώ, Χαλ». Ο Μείσον τον οδήγησε μέσα στο λάουντζ και κατευθύνθηκαν προς ένα τραπέζι όπου ένα κορίτσι με μελί κυματιστά μαλλιά έπαιζε χαρτιά. «Ε, Χάντλεϊ! Να σου γνωρίσω τον Χαλ».

Η Χάντλεϊ γύρισε να κοιτάξει, μαζεύοντας την τράπουλά της με μια εντυπωσιακά γρήγορη κίνηση. Φορούσε ένα μοβ φούτερ με κουκούλα, που στο μπροστινό μέρος έγραφε με άσπρα γράμματα: *Το μυαλό πιστεύει ό,τι βλέπουν τα μάτια και ακούν τ' αυτιά – Χάρι Χουντίνι.*

«Γεια». Χαμογέλασε στον Χαλ. Τα δόντια της ήταν άψογα.

«Ο Χαλ είναι Άγγλος». Ο Μείσον τον σκούνηξε. «Άντε, πες κάτι».

«Χαίρομαι που σε γνωρίζω» είπε ο Χαλ και ένωσε να κοκκινίζει.

«Χαίρομαι που σε γνωρίζω» τον μιμήθηκε ο Μείσον.

«Μην το κάνεις αυτό, σε παρακαλώ» μουρμούρισε ο Χαλ.

«Μην το κάνεις αυτό, σε παρακαλώ» επανέλαβε ο Μείσον.

«Ο Μείσον αντιγράφει τους πάντες». Τα καστανά μάτια της Χάντλεϊ ήταν ζεστά και η συμπεριφορά της φιλική. «Αν και εκνευριστικό, οι μιμήσεις του είναι πολύ καλές».

«Δεν είχα γνωρίσει ποτέ κάποιον Άγγλο, για να τον μιμηθώ». Ο Μείσον κοίταξε τον Χαλ σαν πεινασμένος σκύλος που βλέπει μια μπριζόλα. «Α, το βρήκα – πες μου το αλφάβητο! Περίμενε, χρειάζομαι το μαγνητόφωνό μου. Πρέπει να μπεις στη φωνητική τράπεζά μου».

«Φωνητική τράπεζα;»

«Συλλέγω φωνές, για να μπορώ να εξασκώ τους ήχους και στην άρθρωση των λέξεων». Ο Μείσον άρχισε να προφέρει φωνήεντα, ανοιγοκλείνοντας το στόμα του και κάνοντας με αυτό διάφορα περίεργα σχήματα. Το μελαψό δέρμα του ήταν απίστευτα ελαστικό.

«Αποκλείεται να θέλεις τη δική μου φωνή. Είμαι από τον βορρά, από ένα μέρος που λέγεται Κρου. Δεν είμαι αριστοκράτης σαν τη βασίλισσα» είπε ο Χαλ – δεν του άρεσε η ιδέα να περάσει το ταξίδι του με το τρένο κάνοντας το πειραματόζωο για τη φωνητική τράπεζα ενός μίμου.

«Πόσων χρονών είσαι;» ρώτησε η Χάντλεϊ.

«Δώδεκα» αποκρίθηκε ο Χαλ, χωρίς βέβαια να ομολογήσει ότι είχαν περάσει μόλις τρεις μέρες από τα γενέθλιά του.

«Κι εγώ το ίδιο».

«Εγώ είμαι δεκατριών» είπε ο Μείσον.

«Αλήθεια;» ρώτησε ο Χαλ.

Η Χάντλεϊ χαχάνισε:

«Όλοι νομίζουν ότι ο Μείσον είναι ο μικρός μου αδελφός».

«Δεν είναι κακό να είσαι κοντός» είπε κοφτά ο Μείσον.

«Οι καλύτεροι ηθοποιοί είναι κοντοί, αλλά, έτσι κι αλλιώς, εγώ είμαι ακόμη στην ανάπτυξη».

Ο Χαλ διαισθάνθηκε ότι αυτή ήταν η αρχή ενός καβγά που επαναλαμβανόταν συχνά, οπότε άλλαξε θέμα:

«Δεν είπες ότι εδώ έχει δωρεάν τσιπς;»

«Ναι, εδώ πέρα». Ο Μείσον τον πήγε σ' έναν πάγκο, όπου υπήρχε μια γαβάθα γεμάτη ζωηρόχρωμα σακούλια με πατατάκια.

«Αυτά δεν είναι τσιπς».

«Είναι» είπε ο Μείσον.

«Τα τσιπς είναι πατάτες».

«Ακριβώς».

«Τα τσιπς είναι ζεστά και τα βουτάς στην κέτσαπ. Αυτά είναι πατατάκια».

«Εννοεί τις τηγανητές πατάτες» εξήγησε η Χάντλεϊ στον Μείσον, αρπάζοντας και ανοίγοντας ένα σακούλι.

«Λέτε τις τηγανητές πατάτες τσιπς και τα τσιπς πατατάκια;» Ο Μείσον κούνησε το κεφάλι του. «Απίστευτο».

«Πολύ με μπερδεύει η Αμερική» είπε ο Χαλ, παίρνοντας ένα σακούλι πατατάκια. «Χθες παρήγγειλα μια πίτσα, αλλά, όταν ήρθε, ήταν πίττα!»

«Μμμμ, “ντιπ-ντις” πίτσα*!» η Χάντλεϊ πλατάγισε τα χείλη της. «Είναι σπεσιαλιτέ του Σικάγο».

«Να σε, Χαλ». Ο θεός Νατ εμφανίστηκε στο κάτω μέ-

* ντιπ-ντις πίτσα (αγγλ. deep-dish pizza) = πίτσα με χοντρό ζυμάρι

ΣΙΚΑΓΟ

ρος της σκάλας. Ξεχώριζε μέσα στο πλήθος με το ριγέ πολύχρωμο πουλόβερ, το πετρόλ κοστούμι και τα πεντακάθαρα, άσπρα αθλητικά παπούτσια του. «Έκανες ήδη φίλους;»

«Αποδώ ο Μέισον και η Χάντλεϊ» είπε ο Χαλ συστήνοντας τα παιδιά.

«Χαίρομαι που σας γνωρίζω». Ο θείος Νατ αντάλλαξε χειραψία μαζί τους. «Είμαι ο θείος του Χαλ, ο Ναθάνιελ Μπράντσο».

Ο Χάρισον Μπεκ δέχεται με ενθουσιασμό το δώρο του θείου του, Ναθάνιελ, για τα δωδέκατα γενέθλιά του, που δεν είναι άλλο από ένα ανεπανάληπτο ταξίδι με το τρένο Καλιφόρνια Κόμετ, που κάνει το εμβληματικό δρομολόγιο Σικάγο – Σαν Φρανσίσκο.

Μετά τη συνέντευξη τύπου που δίνει ένας δισεκατομμυριούχος λάτρης των τρένων στο ιδιωτικό βαγόνι του, η κόρη του εξαφανίζεται. Όλα δείχνουν ότι πρόκειται για απαγωγή και ο Χάρισον θα πρέπει να βάλει τα δυνατά του για να βρει γρήγορα το κορίτσι και να ξεσκεπάσει τους ενόχους. Αρκούν το θάρρος, η παρατηρητικότητα, τα λεπτομερή σκίτσα που φτιάχνει, καθώς και δύο καινούριοι φίλοι με κλίση στα ταχυδακτυλουργικά κόλπα για να εξιχνιαστεί το μυστήριο πριν από το τέλος της διαδρομής;

**ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΣΑΣΠΕΝΣ ΣΤΙΣ ΡΑΓΕΣ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ
ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΤΟΥ ΜΠΕΣΤ ΣΕΛΕΡ
ΛΗΣΤΕΙΑ ΣΤΟ ΧΑΪΛΑΝΤ ΦΑΛΚΟΝ.**

www.minoas.gr

9 786180 217759
ISBN 978-618-02-1775-9
ΚΩΔ. 22455

9+